

עין מושפט
גד מצוה

בזו א מיי פון מלכות אקרוי מנחם הל' ד ופיין מהל' ממדין ומוספין הלכה י:

יז ב מיי פון מלכות ממדין ומוספין הלכה י:

יח ג ד מיי פון מהל' אקרוי מנחם הלכה יא ולמומלה:
יט ה מיי שם הל' ג:
כ ו ד מיי שם הלכה ג:
כא ה מיי שם הל' ג:
כב ט מיי שם פון הלכה ג:
כג י כ ל מיי שם פון הלכה ד:

מוסף רש"י

במושרש שמן בבניין.
שהיו זימים מוסיפין מלתן (בראשית כח, סג).

שיטה מקובצת

6] מאי הוי עולה. [פירושם דהנך שניין] דשינן שניוי דחוקא [ביתרין ולכן שואל] מאי הוי עולה האי בניין [אי אמרין] ודבעיה דלא כיני חורש [בשניה בשניה ודיתה] לעשות חורשה מיהו רש"י [פ"י] ודבעיה דראשונה נרה מלבר החורשה שבשעת חורע ר"ל דיענא למה פ"י כן:
7] שוקעת ניר חציה ודורע [ב"מ דף קנ:ג] דפועל צנתיסמו לצימו משלו דהיינו צלילה על כן נראה דהיינו 8] צצטנו שמוזל דלי מתחיל לעלות צצק ונמנאל דקיימא כימה ארשייהו צסוק היום: **בעי רבא** הקדישו מהו שילקה. שמה ים שזס וירכותה הא דלואל ומוציעאל ליה אלל מד ומד ונראה דצעאל דעניס אליצא דרצי לעיל צהקומן דבה [דף כ:ג] דעניס קרצן גמור. הוא וסיך צהן לא מקרינ: **הלך צצור**. אין זה 9] צור תחת זימיו וצענדן פירש חופר ומגליל אצנים כדפרישית צריש פירקין 10] ואס

פה:

והשוקע גמר שקיעתו נמנאל ששה עולין צסמים עשרה שעות של יום וששה צלילה כל ימי ניסן ראש טולה מתחיל ללאת ובאזיר שור ובסיון תאומים וכן הסדר נמנאל צאדר מוזל דגיס מתחיל לעלות צצוקר ולסוף שמי שעות טולה מתחיל לעלות ולסוף ארבע גמר

עלייתו ושור עולה לסוף שש גמר שור

ומתחיל תאומים ולסוף שמונה גמר תאומים ומתחיל סרטן נמנאל ראש טלה צלמנע הרקיע שהרי עצרו שש שעות משהתחיל לעלות ובשש שעות ראשו מגיע לצלמנע הרקיע שהרי מתחלה עליית המזל עד תחלת שיקועו י"צ שעות נמנאל שמשעה שמתחיל לעלות עד ו' שעות מגיע לצמנע הרקיע ולסוף ח' שעות משעלה הוי וצזו צלמנע הרקיע נמנאל וזנ טלה צאדר צסוק שעה עשירית צלמנע הרקיע ומשני תהס הא צחרפי הא צלפלי ופירש שס צקונט' צחרפי חטין וסיפון המורעיס צתחלת החורף צלפלי שעוריס וקטניות המורעיס צאדר ומיהו קשיא לפירוש הקונטרס דצ"י שעות ציוס אין כוכבים נרלין ומוזל כימה נראה ועוד וכי דרך פועליס ללאת ממלאתם צעשרה שעות הא אמרינן צריש הפועליס [ב"מ דף קנ:ג] דפועל צנתיסמו לצימו משלו דהיינו צלילה על כן נראה דהיינו 8] צצטנו שמוזל דלי מתחיל לעלות צצק ונמנאל דקיימא כימה ארשייהו צסוק היום: **בעי רבא** הקדישו מהו שילקה. שמה ים שזס וירכותה הא דלואל ומוציעאל ליה אלל מד ומד ונראה דצעאל דעניס אליצא דרצי לעיל צהקומן דבה [דף כ:ג] דעניס קרצן גמור. הוא וסיך צהן לא מקרינ: **הלך צצור**. אין זה 9] צור תחת זימיו וצענדן פירש חופר ומגליל אצנים כדפרישית צריש פירקין 10] ואס

ויקח משם אשה חכמה מאי שנא חכמה אמר רבי יוחנן מתוך שרגילין בשמן וית חכמה מצויה בהן: תנו רבנן ¹וטובל בשמן רגלו זה חלקו של אשר שמושרש שמן כמעין אמרו פעם א' ²נצרכו להן אנשי לודקיא בשמן מינו להן פולמוססמוס אחד אמרו לו לך והבא לנו שמן במאה ריבוא הלך לירושלים אמרו לו לך לצור הלך לצור אמרו לו לך לגוש חלב הלך לגוש חלב אמרו לו לך אצל פלוני ³לו לשרה ⁴הלז ומצאו שהיה עווק תחת זיתיו אמר לו יש לך שמן במאה ריבוא שאני צריך אמר לו ⁵המתן לי עד שאסיים מלאכתי המתין עד שסיים מלאכתו לאחר שסיים מלאכתו הפשיל כליו לאחוריו והיה ⁶לו מסקל ובא בדרך אמר לו יש לך שמן במאה ריבוא כמדומה אני ⁷לו ששחוק שחקן בי היהודים כיון שהגיע לעירו הוציאה לו שפחתו קומקומים של חמין ורחץ בו ידיו ורגליו הוציאה לו ספל של יין ⁸וזהב מליאה שמן וטבל בו ידיו ורגליו לקיים מה שנאמר וטובל בשמן רגלו לאחר שאכלו ושתו מודד לו שמן במאה ריבוא אמר לו כלום אתה צריך ליותר אמר לו הן אלא שאין לי דמים אמר לו אם אתה רוצה ליקח קח ואני יין אלך עמך ואטול דמיו מודד לו שמן בשמונה עשר ריבוא אמרו לא הניח אותו האיש לא סום ולא פרד ולא גמל ולא חמור בארץ ישראל שלא שכרו כיון שהגיע לעירו יצאו אנשי עירו לקלסו אמר להם לא לי ⁹ין קלסוני אלא לזה שבא עמי שמרד לי שמן במאה ריבוא והרי נושה בי בשמונה עשרה ריבוא לקיים מה שנאמר ¹⁰יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: אין מביאין לא מבית הזבלים ¹¹: והתניא אין מביאין אנפקמן ואם

וצרייתא קמי שונה: הא לא קשיא. מתמתינ דקמני גרה שנה ראשונה ולא קמי יו' 1] ו[שניה חורש] ושונה היינו שכבר היתה עבודה יו'1] שנה 1] ראשונה ועכשיו נוטה לגידל יותר וצרייתא דקמני חורש ושונה חורשה היינו משום שלא הייתה עבודה 2] קודם שנה ראשונה אבל ממני' אם 3] 1]לא] הייתה עבודה לא דיענא אס חורש ושונה צשניה אם לא דהא לא קמי יו'1] לא חורש ולא שונה ומאי הוי עלה 2]: **ניר חליה וזורע חליה**. כגון בא] שגרה כולה 4] צשנה ראשונה חורע חליה ובשניה ניר חליה חורע חליה מה שגר צשנה ראשונה ובשנה שלישית חורע מה שגר צשניה וגר מה שזורע צשניה וכן יעשה מכאן ואילך בכל שנה בב] גר חליה חורע חליה ותפסותו מינה דצשניה חורעה כלל גרה והאי דלין חורעה כולה בג] צשנה שליטת 5] היינו לפי שאין כח בקרקע להחרע כולה בכל שנה: **כמין שלשם סאין היס**. 6] גזל ב'1] צשנה כשיעור שצריך לקזור לגורף העומר: **קרנא דארעא**. תחיתם שזה: **בעי רבי ירמיה**. הא דקמני חטין שהתליעו ריבון פסולין: **כרוב חטס**. שאינה פסולה עד שיתעל רוב כל חטס: **הקדישן**. לגורף מנחות: **מסו שילקס** עלינן **משום**. מקדיש צעל מוס

דהכי אמר רבי צמסכת תמורה דף 14] שהקדיש צעלי מומין ב'1] לוקח: **אלא לה**. לפי שגל אינו יכול לגרש ממנו מה שהתעל כמו היס: **הדר**. לעניס שהתעליו: **בתנאי' ולא ב'1]** מן מה שזורע **ציניס**. מן הדימים ממחשים ורעיס ציניס לפי שהרעיס ממחשים צלילות: **ב'1]** אפקטין. מה שגל מתפלל יפה: **אין מביאין מן הגרגרין**. של זימס שנפלו וגשרו צמים וזהו צהס הריבה ון שנגכשו או שהלכין לפי שאין שומנס יפה יפה. ענין חמר מן הגרגרס שגשרו אין מביאין מנחות זימס שאין מוליאין שמה 8] אללא אי"כ שגרו צמים או שצריך לשולקן או לכבשן קודם שילואו שומנ: **גב' פולמוססוט**. שלח עונד כוכבים: **לור**. הוא שנות עיירות שבלרץ ישראל: **עווק**. שחפרר צריב היות ענין טענע כמו עתקאס 9]: **הפשיל כליו לאחוריו**. כמו שפרר עני: וזיכ **מסקל** השליך האצנים מן הפרדס: **לקלסו**. לשכחו על שקנה להם כל כך: **יש מספער ואין כל**. שנובה צעלמו כעשיר ואין לו כלום: **מספער**. יש נוהג כעני ויש לו הון רב כגון זה שהיה עשיר גדול והוא עושה ענדות שהיו צעלמו כמו עני:

רש"י בת"י

וצמתמתינ [גירה צשניה אינן] מומין: **צענדוס**. [שגרה] אחת צשנה [ראשונה] וצרייתא [צלינה] עבודה [שגלג גרה שנה] ראשונה: **מאי הוי ענל**. דעשאל [אס] הני שניוי [שניוין] ניסור: **פ"ט**. [דלאל גרה] אללא צשנה [ראשונה]: **גר חליה**. חליה דשנה [ראשונה] חורשה כולה חורע חליה [ומתינ] חליה וכן ורן [צשנה שניה] חורש כולה חורע התיל שגל ורען] אשחקד והאי [וורען] אשחקד מניח ניר בכל שנה [וורען] ניר של אשחקד. [ופשעין] דלין גרה אללא פסמ אחת ולהכי אין וורעה כולה כחמת שאין דרך צני אדס [לרוען] קרקעומיהס שנה אחר שנה מפצי שמתחסיס את השדות לך וורעה לחלאס ומרכיס פירות בכל שנה: **שגל סאין היס**. השדה: **קרנא דארעא**. [אללא] צקקן זימ' [צדרומס] עומדת: **לסמידא**. סולת למכור למנחות 8] שאניו [צנמלאן]: **כרוב חטס**. [שרינ] החיטה התלע פסולה: **או כרוב סאס**. [אס] רוב הסאה מתולעת אפילו ים שס חטיס [שלמניס] כלל מולעת: **קדישן**. לאותן חטין המתולעות: **מסו שילקס עליס משום צעל מוס**. דקרייל צפ"ק דתמורס 11]: המקדיש צעלי מומין למנחב עובר צממסה לאזין 12] לה. אס התלע אין לו תקנה עוד דלח אי אפשר לגרור המולע: **בתנאי' מניס [השלמין] [הוצלס]**. הן מוקסוס: **ולא חמס שזורע ציניס**. שהרעיס 13] ממחסיס את הדימים ואין השמן מעולה: **אפקנין**. מפרס צגמרד 14]: **שגשרו צמים**. [שהיו המיס] [שזמניס] מקלקלין את השמן: **גב' חכמה מלויס צהס**. שמן זית מפקח את הלז: **פולמוססוט**. ענד כוכבים ממונה: **צמאס ריבוא**. מניס: **לגוס חלב**. סס מקוס וצמלקו של אחר: **עווק**. אותו יודעי היה חופר ועודר תחת זימיו: **מסקל**. מפנה אצנים מן השדה. ומתן כך

כל קרבנות הצבור פרק תשיעי מנחות

מסורת הש"ס

6] יפי' שאין פסולס אלל כשהתלע רוב כל חטס ותסר אלל כשהתלע מיעוט דחסיס אף ע"פ שהתלע רוב סאה מותר א"ר אפי' כשהתלע מיעוט דכל חטה אסור כסאה רוב סאה מהמתולעיס צמיעוט' כ"כ ה"כ' סס והצמיס' פי' צע"א ע"ש], 7] [למקן פו. פו. 11. 12] מות פי"ב מ"ה למקן קא, 8] [אפקטין. 9] [בעי' אסמס הלך], 10] צ"ק מ"י, 11] 12] צ"ל צשנה. 13] צ"ל צשנה. 14] 15] 16] גי' רש"ק וצ"ק, 17] 18] 19] 20] 21] 22] 23] 24] 25] 26] 27] 28] 29] 30] 31] 32] 33] 34] 35] 36] 37] 38] 39] 40] 41] 42] 43] 44] 45] 46] 47] 48] 49] 50] 51] 52] 53] 54] 55] 56] 57] 58] 59] 60] 61] 62] 63] 64] 65] 66] 67] 68] 69] 70] 71] 72] 73] 74] 75] 76] 77] 78] 79] 80] 81] 82] 83] 84] 85] 86] 87] 88] 89] 90] 91] 92] 93] 94] 95] 96] 97] 98] 99] 100]

תורה אור השלם

- וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תַּקְוָהָהּ וַיַּחַק מִשָּׁם אִשָּׁה חֲבֻמָּה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֲתִגְבְּלִי אֶנִּי וּלְבִישׁ אֶן בְּגָדִי אֲבָל וְאֵל הַסִּבְיָה שָׁמָּן וְזִוְיָתָה בְּאֶשְׁהָ מִיָּהּ יִמְחֹס רַבִּימָה מִתְאַבְּלָה עַל מוֹתִי: שְׂמוּאֵל ב יג ד
- וְלֹאֲשֶׁר אָמַר בְּרִיךְ מִבְּנֵי אֲשֶׁר יִרְדּוּ רָצוּי אֲחִיוֹ וְעַל־כֵּן בִּשְׁמֵן רָגַלְהָ: דברים לג ד
- יֵשׁ מִתְעַשֵּׂר וְחֹן כָּל מִתְרוֹשֵׁשׁ וְחֹן רַב: יש מיתעשר כל כל מתרושש וחון רב

משלי ג יג

גליון הש"ס

גפ' הקדישן מהו שילקה עליהם ששום בעל"מ. ענין יומא סג ע"כ מדיה וציקת:

רבינו גרשום

ברייתא דקמני שונה: **גרה קשיא** מבני' דקמני גרה שנה ראשונה ולא אמר בשניה דעבודה היתה כבר קודם שנה ראשונה. וברייתא דקמני חורש ושונה בשניה דלא היתה עבודה קודם שנה ראשונה אבל מבני' אם 8] לא היתה עבודה ולא קצינא אם חוור ושנה ואם לאו דלא קמני בה שונה מאי הוי עליה: ת"י דתניא ניר חציה חורע חציה כגון דגרה שנה ראשונה ובשניה ניר חציה חורע חציה ובשנה שליטת חורע מה ששיירי וגר מה שזרע בשניה וכן יעשה לאחר מכן בכל שנה ניר חציה חורע חציה ותפסותו מינה דבשניה חורע כלא נרה ודורע מה שלא נר. ואם נפשוך אדם לומר [נאמין] אינן חורעה כולה בשנה שניה היינו טעמא לפי שאין נר חציה לזורעה בכל שנה כולה משום הכי נר חציה חורע חציה: לא שנו אלא לה. שובלעל איסור: ולא מן הדורע ביניהן. מן הדודיס שזורע ביעין שהודעיס מבחיין: אין מביאין אנפקטין. שלא תבשל יפה: פולמוטוט. ממונה אחד: כמאה ברוס. מנה: עווק. חופר: היה מסקל. משליך האבנים שצאצ ברד:

6] נראה דל"ל אלל ממני' דמיי צסיתס עטורה 6] ידעין אם חמר וכי וכן צ"ל צש"י.